

ת"פ 1162/11/21 - מדינת ישראל ע"י נגד אליהו סבג ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 1162-11-21 מדינת ישראל נ' סבג(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט יואב עטר
מאשימה (המשיבה)
נגד
נאשם (המבקש)
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרון שוורץ
אליהו סבג ע"י ב"כ עו"ד אילן אמויאל

החלטה

1. ביום 23.1.23 נגזר דינו של המבקש בתיק זה לעונשים שונים, ובהם 24 חודשי מאסר בפועל תוך שצוין בגזר הדין ביחס לרכיב המאסר בפועל: **"...בניכוי ימי מעצרו בגין התיק שבכותרת, בלבד, בהתאם לרישומי שב"ס. מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודת מעצר/ מאסר אחרות לא ינוכו"**.

2. ביום 7.2.23 הגיש ב"כ המבקש בקשה שכותרתה: **"בקשה דחופה להבהרה"**, בה ציין כי במהלך ההליך דן שוחרר המבקש לחלופת מעצר, בהמשך נעצר ונפתח נגדו תיק נוסף בו יוחסה לו עבירה של הפרת הוראת חוקית בגין הפרת תנאי שחרורו בתיק זה, לצד עבירה נוספת (מתגובת המשיבה עולה כי הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט השלום בבאר-שבע, בו יוחסו לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפה לשם גניבה, אשר בוצעו לכאורה במהלך שהותו בחלופת מעצר, להלן: **"התיק החדש"**).

3. אין מחלוקת בין הצדדים כי עם כתב האישום החדש הוגשה לבית משפט השלום בבאר-שבע בקשה למעצר המבקש עד לסיום ההליכים נגדו בתיק החדש, ובד בבד גם הוגשה לבית משפט זה, במסגרת הליך המעצר, בקשה לעיון חוזר (אשר צורפה לתגובת המשיבה) וכי המבקש, עובר לגזירת דינו בתיק זה, היה עצור הן על פי החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע עד לסיום ההליכים בתיק החדש, והן על פי החלטת בית משפט זה, במסגרת הליכי המעצר, בעקבות הבקשה לעיון חוזר שהוגשה.

4. לטענת ב"כ המבקש, נוצר: **"מצב משפטי סבוך ולא סביר..."** לפיו, ימי המעצר החופפים את הימים בהם היה עצור גם על פי החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע בתיק החדש, לא ינוכו ומשכך, לטענת ב"כ המבקש, יש במצב זה בכדי לסכל הסדר טיעון עתידי בתיק החדש, שבו מתנהל כיום מו"מ בין הצדדים. עוד נטען כי ככל שיזוכה בתיק החדש, ימצא עצמו מרצה תקופת מאסר ארוכה יותר.

5. לא ברור מדוע מתבקשת "הבהרה" מקום בו דומה כי למעשה, מבקש ב"כ המבקש כי בית המשפט ישנה

מהוראות גזר הדין, בכל הקשור לרכיב המאסר בפועל.

6. ברע"פ 5900/18 קורליאונה נ' מדינת ישראל (7.10.18) נדרש בית המשפט העליון לשאלה דומה באופיה, וצוין: "... לא ראיתי טעם בטענת המבקש ביחס לסוגיית ניכוי ימי מעצרו מעונש המאסר. משמעותו של ניכוי כאמור, היא למעשה, ניכוי של תקופת המאסר שנגזרה על המבקש בהליך הנוסף מתקופת המאסר שנגזרה עליו בהליך דנן באופן אשר יוצר למעשה חפיפה בין העונשים. לתוצאה כאמור לא קיימת הצדקה במישור העקרוני, מאחר שהרציונל העומד בבסיס הנוהג של ניכוי ימי מעצר מעונש מאסר - מניעת מצב שבו הנאשם נתון במאסר למשך פרק זמן ארוך משהוטל עליו - אינו מתקיים ביחס לימי מעצר שבהם ריצה הנאשם במקביל למאסר בתיק אחר".

בע"פ 2805/15 סג"ר נגד מדינת ישראל (24.7.17), צוין: "...וברירת המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי המעצר לא ינוכו מן העונש. יצוין כי בית המשפט המחוזי ניכה מעונשו של המערער את הימים שבהם היה המערער נתון במעצר גרידא (שנה וחודשיים), ולא מצאתי כי בנסיבות העניין יש מקום להתחשבות נוספת".

בע"פ 4226/99 מדינת ישראל נגד גוהרי ואח' (20.1.2000) ביטל בית המשפט העליון את הוראת בית המשפט המחוזי בדבר ניכוי מלוא ימי המעצר, לאור העובדה שחלקם חפפו תקופה בה היו המשיבים גם בתיק נוסף: "... אנו מבטלים את הוראת בית המשפט המחוזי בדבר ניכוי מלוא תקופת המעצר, לרבות תקופת המעצר החופפת את מעצרו בגין הפרשה השניה, ואנו מורים אך על ניכוי תקופת המעצר שבהן הוחזקו המשיבים בגין תיק זה".

סבורני כי הדברים יפים, בהתאמות הנדרשות גם בעניינו של המבקש דנן וכי אין מקום לקבוע קביעות שונות בעניינו של הנאשם.

7. בנוסף, לא מצאתי ממש בטענה בדבר סיכול מו"מ המתנהל בין הצדדים בתיק האחר. לבית המשפט שיגזור את הדין בתיק האחר, שמורה במסגרת שיקול דעתו, גם האפשרות להורות על חפיפה חלקית או אף מלאה של תקופת המאסר, שיטית, ככל שיטית, עם המאסר אותו מרצה הנאשם כיום במסגרת גזר הדין שניתן בתיק זה. כך או כך, סבורני כי אין מקום לנכות ימי מעצר בהם ממילא היה עצור בתיק אחר, ובהם למעשה, לא היה בהליך דנן בכדי לשלול באופן בלעדי את חירותו.

8. לאור האמור, לא מצאתי שיש מקום "להבהיר" את האמור בגזר הדין ובודאי שלא להורות על שינוי הוראותיו. משנתבקשה "הבהרה", מובהר שוב כי מתקופת המאסר ינוכו ימים בהם היה עצור הנאשם בתיק זה בלבד. ימים בהם היה עצור הנאשם גם מכוח החלטות מעצר בתיקים אחרים, לא ינוכו.

המזכירות תודיע לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.